

Вървя напред по пътя на живота //

В гърдите тегне някаква тревога //

Вървя напред по пътя за Голгота //

да дия свобода отредена за роба //

Пустинен шир, поле безкрайно диво //

Напоен със ~~сълзи~~ и със ~~кръв~~ кръв //

Вървя напред по пътя на живота --

В гърдите тегне някаква тревога...

Вървя напред по пътя за Голгота --

да дия свобода отредена за роба:

Пустинен шир - поле безкрайно диво,
напоено със сълзи и със кръв.

А гарвани долитат и тискливо,
нахвърлят се на плячката със стръв.

Сред този кървав тир аз виждам как прелитат
със кървави венци с усмивка на уста:

смъртта -- ~~нига~~ от труп на труп отива тя и пита:

"Върви нали е слаба свободата?"

Трепера аз, но пак вървя ~~нига~~ нестирам
огъват се краката, а аз съм толкуз млад.

Тъга и отчаяние: ..ръце към Бог простирам,
но пак вървя напред: ..към хилядния град.

А тук тълчи народ, най-пъстра върволица
в неволя доживява последните си дни.

Настръхнали коси, краката се превиват --
но пак вървя напред към хилядния град,
по същи път поже който хиляди загиват
с идеята да сградят прекрасен нови свят.

Те сливат се в стихийен шум в тъжовна песен
и смех и плач -- надежда с отчаяние и стон

и този тъжен стон ил песен на съдбата.

Замърсена паша